

De Tyandi komoot.

Dames en heeren en andere geachte liën,
 Gij allen hebt reeds wel eens een komoot gezien,
 Maar gij hebt, mede ik, nog nooit goed uit hooren zeggen,
 Wat een komoot eigenlijk is. Welnu, ik zal het u zeggen.
 Een komoot is een ster, die wel niet Astronomen verschiet,
 Maar die men doch voort lang aan het uitspannel ziet,
 En die ons eerst helderlijk voor de oogen komt staan,
 Als zij zich beweegt in de baan van de zon of de maan.
 Maar in dien korten tijd schijnt u dan ook bijzonder
 mooi.

Ongeveer als een vrouw in haar hoofdbaarsten looi,
 En zij wordt dan door ieder om 't rechte beivouderd,
 Ja, men is door haar schoonheid soms geheel overwonnen,
 Een komoot heeft een hart en een kop met flonkerende oog-
 en pleegt nog ^{door} ringen haar schoonheid te verhoogen,
 En haar loopbaan en baan is zij vrij origineel,
 En van haar innerlijk werken weten wij nog niet veel,
 Gem geleerde heeft haar nog geheel kunnen dooryonen,
 Of van haar samenstel de juiste verklaring gevonden.

Vrienden, na dese bijzonderheden te hebben gehoord,
 Begrijpt ge, mede ik, wat het doel van mijn woord;
 Hier in ons midden is ook een komootje gerekend,
 Volgens de sterrekundigen. Betsyrieu gheeten,
 Zij werd voor ons eerst rijkbaar door de kwam in 's
 eagen,
 Van den voorlichter haars leven, astronomisch genaamd
 "Kou".

Maar nauwelijks was zij eerst goed voor ons gaan schijnen,
 Of wij moesten haar, helaas, wen voor goed om ons
 zien verdwijnen.
 In dien tijd schiedde zij echter dikwijls in vollem glans,
 Het zij op de Annisbaan, het zij in bij den goddelijk baan,
 Ook zij wist door den blik haare flonkerende oogen,
 Ons gewoel voor de schoonheid der schepping te verhoogen.
 Juust als een het keunelkomoot is zij met ringen versierd,
 Terwijl gelovende looi, als zij te loolaat, het hoofd
 rustlicht.

In haar wijze van doen is zij ook nogal eigenaardig,
 En niemand, behalve haar man, kent haar man
 ook geheel,
 Nadat zij dus slechts kort hier voor ons heeft ge-
 scheen,
 Gaat zij nu naar den Ijzarakken hemelboog
 heen,
 Maar niet alle kometen verdwijnen dus nu van
 gans,
 En dus willen wij hopen, dat zij ook dat niet
 doet,
 Daarom wisp ik haar toe: „ken Kometsje, v ken,
 Maar het Tjandi firmament nog een dikwijls
 mees wen..”

Overgenomen voor den Nieuwen Doer:
 Betse Herwijer Smunt

Gaya, 10 Juli '03.

KON. INSTITUUT
 VOOR TAAL-, LAND-
 EN VOLKENKUNDE

Col. B zwos hoofs no 69
 1